

bende levenslustige kinderen, die hem vol genegenheid toewenkten !...

Welke heer zou zich zoo gelukkig gevoelen als die boer?

— “Ja! ik kom, mijn jongskens „ zei hij. — “Maar wat min lawijt, ge zult de vogels verschrikken! Ziet; daar is de merelaar!

— “Dat daar? „ vroeg Deesken aan wien men nooit een merel getoond.

— “Ja! „ zei de vader. “Hij heeft eene rups in den bek, hij ligt met jongen, ginder in den kastanjeboom en gansch den dag, zorgen hij en zijn wijfje voor den kost van de kleintjes en zoo geraken wij veel venijn kwijt. Onze boomen staan gezond, ik geloof, dat wij onze vogeltjes er wel dankbaar om mogen zijn. „

Gust voorop geloopt stond aan den mispelstruik dicht bij den groenselhof, met groote gebaren te wenken.

— “Gust! „ zegde vader, “’t is het zevenzangertje, dat zit te broeden. „

En heel de bende schoof dichtbij op de toppen der teenen zonder bijna te durven ademen. Tusschen het vlechtwerk der kromme takjes heen, zag men een nestje in een spriet gevestigd en daaruit nauw zichtbaar een klein mooi kopje met zwarte oogjes en een geel bekje: ’t Moedertje dat broedde! Met eens hoorde men, op een nabijgroeiende linde een